

Міністерство освіти і науки України

Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра політичних наук і права
Центр соціально-політичних досліджень «Politicus»

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА
ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ
ТА ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»**

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
з міжнародною участю**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ШЛЯХИ
МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 року

м. Одеса

УДК 321(477)(063)

DOI: <https://doi.org/10.24195/UkrainianState2026-10>

*Рекомендовано до друку Вченою радою Університету Ушинського
(протокол від 28 травня 2026 року № 14)*

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Рецензенти:

Кокорев О. В., доктор політичних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права Державного університету Інтелектуальних технологій і зв'язку.

Петінова О. Б., доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Музиченко Г. В. – проректор з наукової роботи, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Каменчук Т. О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Таску-Ставре М. – доктор політичних наук, професор, професор Бухарестського університету (Румунія);

Хевцуріані А. – доктор наук у сфері міжнародних відносин, професор факультету права та міжнародних відносин, Грузинський технічний університет (Грузія).

У збірнику матеріалів X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів» представлено результати наукових досліджень науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, молодих науковців та практиків із вітчизняних і зарубіжних закладів вищої освіти та наукових установ, об'єднаних прагненням до осмислення актуальних викликів державотворення, суспільного розвитку та післявоєнної відбудови України.

Матеріали збірника охоплюють широкий спектр актуальних проблем сучасної політичної, правової, економічної та соціогуманітарної науки. У наукових доповідях і дослідженнях висвітлено питання розвитку та модернізації політичних інститутів і процесів сучасної держави, правових та економічних механізмів відбудови України, інформаційної безпеки та протидії гібридним загрозам в умовах глобальних трансформацій. Значну увагу приділено філософським засадам державотворення, соціальним практикам і менеджменту соціокультурного розвитку, а також питанням євроінтеграції, транскордонної співпраці, міжнародних партнерств і регіональних стратегій сталого розвитку в умовах сучасних політичних та соціальних змін.

Збірник відображає високий рівень наукової дискусії та міждисциплінарного підходу до аналізу суспільно-політичних процесів, сприяє розвитку наукової комунікації та міжінституційної співпраці. Матеріали конференції становлять практичний і науковий інтерес для дослідників, викладачів, здобувачів освіти, представників органів державної влади, місцевого самоврядування та фахівців у сфері політичних, правових, економічних і соціогуманітарних наук.

Матеріали подано в авторській редакції. За зміст та достовірність наведених фактів, цитат і даних відповідальність несуть автори.

Канюс Інна	ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ ЯК ЧИННИК	478
Дьякова Альона	ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ	
Климова Світлана,	УКРАЇНА І ЄС: НОВІ МОДЕЛІ ІНТЕГРАЦІЇ В УМОВАХ	482
Волоснікова Наталія	КРИЗИ	
Яцина Вікторія		
Корогодова Олена,	ВПЛИВ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ У ЄВРОПІ НА ЗМІСТ	485
Черненко Наталя,	НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН У МЕЖАХ ПІДГОТОВКИ	
Глущенко Ярослава	ФАХІВЦІВ З МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ	
Лазорчик Віктор	ТРАНСКОРДОННІ ЕКОНОМІЧНІ СУПЕРЕЧНОСТІ МІЖ	488
	УКРАЇНОЮ ТА ПОЛЬЩЕЮ ЯК ВИКЛИК	
	ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ	
Маршаєв Вадим	ГОЛОВУВАННЯ ДАНІЙ В РАДІ ЄС (ЛИПЕНЬ – ГРУДЕНЬ	492
	2025 Р.): ВНЕСОК У ПРИСКОРЕННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	
	УКРАЇНИ	
Мілова Марія	ПРОБЛЕМНА ЄВРОПА: ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	494
Naumkina Svitlana,	TRANSBORDER COOPERATION AS AN INSTRUMENT	498
Khevtsuriani Amiran	OF UKRAINE'S EUROPEAN INTEGRATION: THE	
	INSTITUTIONAL AND COMMUNICATIVE DIMENSION	
Павленко Артем,	КОНЦЕНТРАЦІЯ КАПІТАЛУ ТА СТРУКТУРА ПОПИТУ	500
Тимошенко Наталія	ЯК ФАКТОРИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	
Павлік Вікторія	МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ПРОТИДІЇ	504
Соколовський Максим	ТЕРОРИЗМУ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
Павлович Анна,	РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУЦІЙ ТА	507
Тимошенко Наталія	ПАРТНЕРСТВ У МАКРОЕКОНОМІЧНІЙ СТАБІЛІЗАЦІЇ	
	ТА ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ	
Соколовська Ольга	УКРАЇНА У НОВОМУ СВІТОПОРЯДКУ:	509
	ТРАНСФОРМАЦІЯ ВІД ОБ'ЄКТА ДО СУБ'ЄКТА	
Столяренко Оксана,	ТРАНСФОРМАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В	513
Столяренко Олена	КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО	
	ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ: СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ	
	ТА ВИКЛИКИ	
Тодоров Ігор	ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ТА КРАЇНИ	516
	ЦЕНТРАЛЬНО-СХІДНОЇ ЄВРОПИ (2022-2026 РР.)	
Харламов Михайло	ДО ПИТАННЯ ПРО ТРАНСКОРДОННУ ВЗАЄМОДІЮ	519
	ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ	
	СИТУАЦІЙ ЗІ СЛУЖБАМИ НАДЗВИЧАЙНИХ	
	СИТУАЦІЙ ЗАХІДНИХ	
Хачик Євгеній	ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ, ТРАНСКОРДОННА СПІВПРАЦЯ ТА	521
	МІЖНАРОДНІ ПАРТНЕРСТВА УКРАЇНИ	
Юрженко Альона,	ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР ПІДГОТОВКИ СУДНОВИХ	523
Дягилева Олена,	МЕХАНІКІВ: РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОГРАМ ПОДВІЙНИХ	
Кононова Олена	ДИПЛОМІВ У ХЕРСОНСЬКІЙ ДЕРЖАВНІЙ МОРСЬКІЙ	
	АКАДЕМІЇ	
Юрченко Микола,	ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ	527
Ніцевич Аліна	ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В	
	УКРАЇНИ	
Ярмолинська Яна	ЄВРОПЕЙСЬКА ІДЕНТИЧНІСТЬ УКРАЇНИ: ВІД	530
	ПОЛІТИЧНОГО ВИБОРУ ДО ОНТОЛОГІЧНОЇ	

РЕФЛЕКСІЇ

Antonova Toneva Adriana	DEMOCRATIC TRANSFORMATION AND EUROPEAN GOVERNANCE STANDARDS IN CONDITIONS OF CONTEMPORARY SECURITY CHALLENGES	534
Taşcu-Stavre Miroslav	UKRAINIAN–ROMANIAN CROSS-BORDER COOPERATION AS AN INSTRUMENT OF EUROPEAN INTEGRATION	537

СЕКЦІЯ 6. РЕГІОНАЛЬНІ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ПОЛІТИЧНИХ І СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН

Бондар Віта	ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ: РОЛЬ ГРОМАД У РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНИХ СТРАТЕГІЙ ВІДБУДОВИ	540
Вареник Софія, Тимошенко Наталія	ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ ЯПОНІЇ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ	543
Гавриленко Анна, Гринько Віталій	ІННОВАЦІЙНІ ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ ЗАЛІЗНИЧНОЮ ЛОГІСТИКОЮ В УМОВАХ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ	547
Гранін Данііл	ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ВІД ТРАДИЦІЙНИХ МЕДІА ДО СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ	548
Гринько Віталій	СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ПОСЛУГ В ГРОМАДІ В УМОВАХ ПОЛІТИЧНИХ І СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН (РЕГІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ)	551
Козловська Людмила, Чернишов Олександр	РОЛЬ МІГРАНТІВ-БІЖЕНЦІВ ВІД ВІЙНИ В УКРАЇНІ 2022-2026 РР. В ЛОКАЛЬНИХ СТРАТЕГІЯХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЄС	554
Петришина Дар'я, Бурковська Анна	СТРАТЕГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	558
Попазогло Артур	ПОЛІТИЧНІ РИЗИКИ ТА СТРАТЕГІЇ ЇХ МІНІМІЗАЦІЇ В ПРОЦЕСІ ВІДБУДОВИ УКРАЇНИ: РЕГІОНАЛЬНИЙ ВИМІР	561
Постернак Ірина, Постернак Сергій, Постернак Олексій	ЕНЕРГОЕФЕКТИВНА СТРАТЕГІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ОДЕСИ: ДОСЛІДЖЕННЯ ТРАНСФОРМАЦІЙ ТА ВИКЛИКІВ	565
Проноза Інна, Ляшенко Софія	РЕГІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	569
Хлистун Єгор, Бодирєв Дмитро	ПЕРЕДОВІ ПІДХОДИ У ВОГНЕВІЙ ПІДГОТОВЦІ ПРАВООХОРОНЦІВ: ПОТОЧНИЙ СТАН І МАЙБУТНІЙ РОЗВИТОК	575
Shkurov Yevhen	BRANDING IN THE CONTEXT OF FORMING THE CITY'S VALUE PROPOSITION	578

2. Камінська Н.В., Бойко В.І. Імплементация міжнародного права: концептуальні підходи і необхідність модернізації. *Вісник Національної Академії правових наук України*, том 32, № 4, 2025, С. 154-164.

3. Красько М.І., Омельченко М.Л. Реалізація міжнародних стандартів прав людини на національному рівні. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*, випуск № 06, 2025, частина 3, С. 419-428.

4. Нівня Г.О., Ніцевич А.С. Інклюзивна взаємодія як важлива складова демократичного суспільства. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 12. С. 596-600.

5. Основні напрями модернізації Конституції України в умовах вступу України до Європейського Союзу : монографія / за заг. Ред. В.І. Розвадовського. Івано-Франківськ, 2023. 419 с.

6. Електронний ресурс. Режим доступу:
https://www.ombudsman.gov.ua/news_details/navit-v-umovah-vijni-ukrayina-implementuye-mizhnarodni-standarti-iz-zabezpechennya-rivnih-prav-ta-mozhливостей-zhinok-i-cholovikiv

Ярмолинська Я. В.
здобувачка вищої освіти
за спеціальністю D9 Міжнародне право,
Хмельницький університет управління та права
ім. Леоніда Юзькова
м. Хмельницький, Україна

ЄВРОПЕЙСЬКА ІДЕНТИЧНІСТЬ УКРАЇНИ: ВІД ПОЛІТИЧНОГО ВИБОРУ ДО ОНТОЛОГІЧНОЇ РЕФЛЕКСІЇ

Геополітичне та культурне самовизначення України належить до найбільш актуальних і проблемних аспектів буття української нації. Європейська інтеграція сьогодні розглядається не просто як зміна законодавства чи технічне приєднання до атлантичних структур, а як фундаментальний онтологічний зсув - «повернення» України до своєї справжньої національної ідентичності [1]. Цей процес передбачає глибоку трансформацію суспільної свідомості, де європейський вибір виступає запорукою національно-культурного відродження та подолання системної «кризи ідентичності» [2]. Справжня європеїзація вимагає засвоєння не лише зовнішніх форм життя, а й вічної інтелектуальної спадщини, духу творчості та громадянської відповідальності, що робить цей процес зміною

самого способу існування українського суспільства [1]. В умовах глобалізації та жорсткої конкуренції європейська ідентичність України стає єдиною гарантією збереження та захисту її національної самобутності. Під «онтологічною саморефлексією» в контексті національної ідентичності ми розуміємо процес глибокого усвідомлення нацією свого «національного буття» як фундаменту для самоствердження у світовій цивілізації. Це свідоме зусилля суб'єктів історичної дії, спрямоване на переосмислення ролі держави та пошук власного «Я» у мінливому глобалізованому світі.

Європейська інтеграція України традиційно розглядалася як засіб подолання негативної спадщини радянського минулого та уникнення небажаних асоціацій із пострадянським простором. [1] Проте сьогодні цей вибір трансформувався з пасивної «втечі від минулого» у проактивний акт ствердження власного майбутнього, що вимагає від нації глибокого самопізнання. Для України повернення до Європи означає не просто зміну геополітичного вектора, а передусім реалізацію місії остаточного самоствердження як суверенної держави. Цей процес зумовлює перехід українського суб'єкта від стану об'єкта зовнішніх впливів до ролі активної інституції, здатної самостійно визначати свій шлях розвитку. Вибір європейського вектору став тим імпульсом, який змусив суспільство вийти за межі «багатовекторної» риторики та перейти до системної стратегії національного поступу. Таким чином, політичний вибір стає інструментом самоокреслення України для самої себе та світу, перетворюючи зовнішньополітичну ціль на внутрішню програму модернізації. Аналіз європейських цінностей, таких як свобода, гідність та верховенство права, свідчить, що вони є не просто формальними вимогами ЄС для вступу, а внутрішніми потребами українського суспільства [2]. Справжня європеїзація полягає не у зовнішньому копіюванні форм життя, а у засвоєнні інтелектуальної спадщини, духу творчості та громадянської відповідальності. Для України ці цінності є органічними, оскільки вони корелюються з її історичним шляхом від часів хрещення Русі-України, що робить європейський вибір поверненням до власної національної ідентичності. Впровадження демократичних стандартів та захист прав людини розглядаються як запорука політичної стабільності та національно-культурного відродження. Саме розвиток культури та громадянського суспільства виступає головною магістраллю національної ідентифікації, де європейські цінності стають фундаментом для збереження національної самобутності в умовах глобалізації. Таким чином, європейська ідентичність України не нівелює національну, а навпаки стає гарантією її захисту, трансформуючи внутрішнє самосприйняття українця з

«посткомуністичного суб'єкта» на повноправного творця спільного європейського майбутнього.

Інституційне оформлення європейського вибору України розпочалося ще на зорі незалежності, коли Постанова Верховної Ради 1990 року «Про реалізацію Декларації про державний суверенітет України у сфері зовнішніх зносин» [3] вперше офіційно доручила уряду забезпечити участь держави у загальноєвропейському процесі. Згодом цей курс був підкріплений «Основними напрямками зовнішньої політики України» (1993 р.)[4], де європейське регіональне співробітництво було визначено як інструмент зміцнення державної незалежності. Важливою віхою стало підписання у 1994 році «Угоди про партнерство і співробітництво» [5], яка заклала фундамент для політичного діалогу та гармонійних економічних відносин, перетворюючи інтеграційні прагнення з декларацій на конкретні міжнародно-правові зобов'язання.

Якісно новий етап самопізнання та державної модернізації розпочався з розробки «Угоди про асоціацію між Україною та ЄС» [6], переговори щодо якої завершилися у 2011 році. Цей документ, парафований у 2012 році, став не просто політичним договором, а стратегічним орієнтиром для проведення системних реформ та масштабної адаптації національного законодавства до норм Європейського Союзу. Створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі, передбачене Угодою, ознаменувало перехід від простого партнерства до глибокої економічної інтеграції та політичної асоціації. Таким чином, прийняття цих актів створило необхідний інституційний механізм, який змусив державний апарат та суспільство переходити до реальних стандартів європейського правового і соціального простору.

Європейський вибір України у своїй суті є актом онтологічного повернення до власної національної ідентичності, яка корінням сягає понад тисячолітнього історичного шляху. Тривалий час українське суспільство перебувало в стані штучної відірваності від європейського цивілізаційного простору, що призвело до глибокої «кризи ідентичності» та системної кризи суспільства. Процес європеїзації сьогодні постає не як зовнішнє запозичення, а як відродження культурного архетипу, що був пригнічений у радянську добу. Філософське осмислення цього шляху передбачає перехід від «іншування», коли Європа сприймалася як щось далеке або вороже, до усвідомлення її як рідного, під яким Україна реалізує свою суверенність. Таким чином, інтеграція стає засобом подолання ментальної ізоляції та відновлення органічності національної історії, де європейськість та українськість є взаємодоповнювальними категоріями.

Наша держава збагачує європейську ідентичність унікальним досвідом боротьби за свободу, демонструючи те, що можна назвати екзистенційною мужністю у відстоюванні демократичних цінностей. Україна прагне бути не просто об'єктом євроінтеграції, а активною інституцією, здатною чинити супротив експансії та виступати стратегічним мостом між Сходом і Заходом.

Онтологічна різниця між європейським вектором та тоталітарним минулим полягає у переході від культури примусу до простору індивідуальної відповідальності[1]. Європейська перспектива - це передусім новий рівень відповідальності не лише за себе, а й за спільне майбутнє всієї спільноти. Вибір на користь простору свободи означає свідому відмову від «транзитної території» та перехід до створення сучасних інституцій, які базуються на демократичній відповідальності. Таким чином, європеїзація стає інструментом подолання посткомуністичної інерції та утвердження нового типу українського суб'єкта - вільного, відповідального та інтегрованого у світову цивілізацію.

Сучасний етап розвитку української держави характеризується не лише інтенсивними політичними трансформаціями, а й глибинними процесами переосмислення національного буття. Мова йде про перехід від ситуативного політичного вибору до фундаментальної онтологічної саморефлексії, під час якої нація заново винаходить себе, визначаючи свої сутнісні межі та ціннісні орієнтири. Актуальність даного дослідження зумовлена тим, що без розуміння філософського фундаменту європейської ідентичності будь-які інституційні зміни залишатимуться лише формальними надбудовами. Онтологічна саморефлексія в даному контексті - це акт самопізнання суб'єкта, який усвідомлює своє місце в історії та світовій культурі не через зовнішній примус, а через внутрішню потребу в істині власного існування.

Важливим аспектом є онтологія «повернення до себе». Філософське осмислення української історії дозволяє стверджувати, що євроінтеграція це не рух у невідоме, а відновлення перерваної тяглості буття у лоні європейської цивілізації. Протягом століть українська інтелектуальна традиція була невід'ємною частиною західного світу, і сьогоднішній процес є актом подолання культурної та онтологічної розірваності.

Література:

1. Козловець, М. Європейська інтеграція і національна ідентичність: український контекст. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії* 35 (2008): 148-160.
2. Юрковський Д. Ю. Європейська інтеграція – стратегічний пріоритет зовнішньополітичної діяльності України / Д. Ю. Юрковський. *Державне*

управління: удосконалення та розвиток. 2013. № 10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2013_10_11

3. Про реалізацію Декларації про державний суверенітет України в сфері зовнішніх зносин. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/581-12#Text>

4. Про Основні напрями зовнішньої політики України. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3360-12#Text>

5. Угода про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/998_012#Text

6. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text

Antonova Toneva A.,
Doctoral Student in Political Science
Faculty of Philosophy
Sofia University St. Kliment Ohridski
Sofia, Bulgaria

DEMOCRATIC TRANSFORMATION AND EUROPEAN GOVERNANCE STANDARDS IN CONDITIONS OF CONTEMPORARY SECURITY CHALLENGES

Contemporary democratic transformations within the European political space are increasingly shaped by multidimensional security, institutional and governance-related challenges. Under conditions of geopolitical instability, hybrid threats and large-scale crises, the issue of implementing European democratic standards acquires particular significance for states undergoing processes of political modernization and institutional adaptation. In this context, the European model of governance functions not only as a normative framework, but also as a strategic mechanism for strengthening democratic resilience, institutional legitimacy and the rule of law.

The implementation of European democratic standards is closely connected with the development of effective governance mechanisms, judicial independence, political

Наукове видання

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Опубліковано в авторській редакції